

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111244408
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1111244408.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Martina Murgaša a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci navrhovateľky: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, T., zastúpená: FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom Radlinského 2, Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Národnou bankou Slovenska, so sídlom ul. Imricha Karvaša 1, Bratislava v konaní o náhradu škody vo výške 2.166,88 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, zo dňa 03.10.2014, č. k. 12C/178/2011- 204, proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, zo dňa 09.12.2014, č. k. 12C/178/2011- 239 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, zo dňa 09.12.2014, č. k. 12C/178/2011- 241, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I v Bratislave, zo dňa 03.10.2014, č. k. 12C/178/2011- 204, v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 09.12.2014, č. k. 12C/178/2011- 239, **p o t v r d z u j e**.
Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 09.12.2014, č. k. 12C/178/2011- 241, **p o t v r d z u j e**.
Oporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky na začatie prejudiciálneho konania pred súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Zároveň súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľky, ktorým sa voči odporcovi domáhala zaplata sumy 2.166,88 Eur s prísl., ktorá mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom Národnej banky Slovenska (ďalej len NBS) pri výkone dohľadu nad **PODIELOVÝM DRUŽSTVOM SLOVENSKEJ INVESTÍCIE** (ďalej len PDSI) a obchodníka s cennými papiermi (ďalej len obchodník s CP).

Pokiaľ sa týka návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred súdnym dvorom Európskej únie podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ktorý bol v predmetnej veci zamietnutý, súd prvého stupňa takýto návrh ako nedôvodný zamietol, jednak s odôvodnením, že nie je povinný obrátiť sa so žiadosťou na súdny dvor Európskej únie a iniciovať prejudiciálne konanie o navrhovateľkou položených otázkach z dôvodu, že vo veci rozhoduje ako súd prvého stupňa a navrhovateľka nepožiadala o výklad platnosti právneho aktu Európskej únie a jednak mal súd za to, že zodpovedanie prejudiciálnych otázok navrhovateľky nie je pre rozhodnutie súdu potrebné. Navyše uviedol, že smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES bola transponovaná do nášho právneho poriadku a to do zákona č. 566/2001 Z.z. a týkala sa primárnych oblastí právnej úpravy prospektu zverejňovanom pri verejnej ponuke cenných papierov a nie pri verejnej ponuke majetkových hodnôt a bola transponovaná v jej súlade. Preto vo vzťahu k prejednávanej veci je irelevantné zaoberať sa otázkami, ktoré navrhovateľka uviedla v návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

Navrhovateľka svoj návrh vo veci samej odôvodnila tým, že ako členka PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKEJ INVESTÍCIE (ďalej len Družstvo) vložila peňažné prostriedky do Družstva za účelom ich zhodnotenia. Družstvo zhromažďovalo peňažné prostriedky od svojich členov na základe verejnej ponuky majetkových hodnôt v rámci Prospektu investície schváleného Národnou bankou Slovenska (ďalej NBS) a zabezpečovalo ich zhodnocovanie podľa zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a to prostredníctvom spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. (ďalej Obchodník s CP), s ktorým Družstvo uzatvorilo Zmluvu o správe portfólia cenných papierov, ktorá bola menená a doplňovaná. Miera zhodnotenia peňažných prostriedkov vložených navrhovateľkou do Družstva mala byť v súlade s prospektom investície a na základe činnosti Obchodníka s CP podľa Zmluvy o riadení portfólia uzatvorenej dňa 02.06.2008 (ďalej len Zmluva) 8% p.a. (garantovaná výška zhodnotenia). Nad činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt a nad činnosťou Obchodníka s CP mala zákonnú právomoc vykonávať dohľad NBS v zmysle § 136 a nasl. zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách, kompetencie vyplývajú zo zákona č. 566/1992 Zb. o Národnej banke Slovenska a zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom. Navrhovateľka peňažné prostriedky do Družstva vložila z dôvodu, že sa spofahla na to, že Družstvo aj Obchodník s CP sú subjekty, nad ktorými je vykonávaný dohľad NBS a tak bude zabezpečené ich riadne fungovanie a tým budú ochránené jeho peňažné prostriedky a budú zhodnotené v garantovanej výške. V máji 2010 sa navrhovateľka dozvedela, že Obchodník s CP s Družstvom ku dňu 30.04.2010 skončil činnosť, že družstvu neodovzdal žiadne portfólio CP, ani zverené peňažné prostriedky a z toho dôvodu družstvo nemá prostriedky na výplatu ňou zverených prostriedkov Družstvu vrátane ich zhodnotenia. V dôsledku konania subjektu finančného trhu - Obchodníka s CP v spojení s jeho činnosťou pre Družstvo jej tak vznikla škoda, ktorá predstavuje sumu, o ktorú sa zmenšil jej majetok, pretože túto sumu jej Družstvo nevrátilo a ani nevráti. NBS je orgán verejnej moci zodpovedný s účinnosťou od 01.01.2006 za dohľad nad finančným trhom v SR a má právnymi predpismi stanovené právomoci pri vykonávaní dohľadu nad finančným trhom v Slovenskej republike a zodpovednosť za jej riadne vykonávanie. NBS sa dopustila nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona tým, že dohľad nad činnosťou dohliadaných subjektov vykonávala v rozpore s účelom zákona o dohľade a jeho povahou a nedostatky vo výkone dohľadu, ktorých sa NBS dopustila komplexne a vo vzájomných súvislostiach naplňujú znaky nesprávneho úradného postupu. NBS nepostupovala v súlade s právnymi predpismi a navrhovateľke vznikla škoda v príčinnej súvislosti s jej nesprávnym úradným postupom. NBS ako úrad dohľadu nad finančným trhom porušila §1 ods. 1 zákona o dohľade pretože nevykonávala dohľad nad Obchodníkom s CP a nad Družstvom tak, aby bol splnený účel zákona o dohľade, pri výkone dohľadu nad činnosťou Obchodníka s CP, ktorý vykonával pre Družstvo činnosť podľa Zmluvy, po zistení závažných a podstatných nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP NBS neurobila riadne a včas úkony potrebné pre nápravu zistených nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP, pričom vedela, že zistené nedostatky v činnosti Obchodníka s CP zasahujú do práv a právom chránených záujmov Družstva vo vzťahu k jeho záväzkom voči členom, ktorý mu zverili peňažné prostriedky na ich zhodnotenie, vo vzťahu k Družstvu nevykonala potrebné opatrenie na zabránenie vzniku škody na majetku, ktoré zverilo Obchodníkovi s CP a ktorý bol tvorený z vložených peňažných prostriedkov jeho členov, najmä neupozornila včas Družstvo na riziká vyplývajúce z činnosti Obchodníka s CP po ich zistení, aby mohlo Družstvo a jednotliví členovia ochrániť svoje investície. NBS nezasiahla včas a účinne voči Obchodníkovi s CP aj keď o problémoch Družstva bola informovaná a zbytočnými prietahmi spôsobila, že Obchodník s CP mohol pokračovať v protiprávnom konaní na ujmu Družstva a tretích osôb vrátane navrhovateľky až do 01.03.2011, kedy NBS odobrila Obchodníkovi s CP povolenie na poskytovanie investičných služieb.

Nesprávny úradný postup odporcu navrhovateľka špecifikovala v písomnom podaní zo dňa 11.04.2013 takto:

1. oneskorené zistenie neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a tým spôsobenej neplatnosti Prospektu investície a následné oneskorené zakázanie činnosti Družstva.
2. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení v prerokovaní nedostatkov.
3. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení Obchodníka s SP pri činnosti voči Družstvu.

Odporca žiadal návrh zamietnuť. Namietal, že nie sú splnené zákonné podmienky pre priznanie nároku na náhradu navrhovateľky v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. - nesprávny úradný postup, vznik škody, ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Uviedol, že Družstvo

je podnikateľským subjektom, ktorý vyvíja svoju činnosť podľa Obchodného zákonníka. Navrhovateľka vložila svoje peňažné prostriedky do Družstva a teda vedela, že vložením finančných prostriedkov sa stala členkou podnikateľského subjektu - Družstva, pričom s členstvom sú spojené určité práva a povinnosti, ktoré sa týkajú okrem iného aj hospodárenia a majetku družstva. Za celkovú činnosť Družstva zodpovedá a v mene Družstva koná predstavenstvo Družstva ako štatutárny orgán Družstva. Navrhovateľka ako investor musela vedieť, že s takouto investíciou je spojené riziko a doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov tak, ako to ustanovuje § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch. Úrad pre finančný trh, ktorého kompetencie pri výkone dohľadu prešli od 01.01.2006 na NBS, schválil pre Družstvo dňa 21.03.2002, Prospekt investície podľa § 127 ods. 2 zákona 566/2001 Z.z. Prospekt investície je svojou povahou informačný dokument, ktorého účelom je investorom poskytnúť dostatok informácií pre ich investičné rozhodnutie. Pri schvaľovaní Prospektu investície orgánom dohľadu sa postupuje podľa § 127 ods. 4, v spojení s § 125 ods. 7 zákona 566/2001 Z.z. a posudzuje sa najmä jeho úplnosť, teda či prospekt investície obsahuje všetky údaje podľa § 128 ods. 1 zákona 566/2001 Z.z. a tiež vzájomný súlad predložených údajov a ich zrozumiteľnosť. Podľa § 128 ods. 1 písmeno h) zákona č. 566/2001 Z.z. za pravdivosť údajov v prospekte investície zodpovedá štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt.

NBS vykonáva dohľad nad činnosťou vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt ustanovených v zákone o cenných papieroch č. 566/2001 Z.z., teda kontroluje zverejnenie schváleného prospektu investície pred začatím verejnej ponuky (§ 126 ods. 2 a § 127), aktuálnosť prospektu investície počas lehoty trvania verejnej ponuky, plnenie informačných povinností predložiť pred zverejnením NBS na posúdenie oznámenie o verejnej ponuke ako aj dodržiavanie § 126 ods. 5. Až od 01.06.2010 je NBS oprávnená dohliadať aj na skutočnosť, či vyhlasovateľ dodržiava schválený prospekt investície. NBS nevykonávala a ani nemohla vykonávať dohľad nad celkovou činnosťou Družstva, ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt, pretože to by bolo nezákonným prekročením jej kompetencií.

Vo vzťahu k tvrdeniu, že NBS mala upozorniť navrhovateľku na zistené nedostatky v činnosti Obchodníka s CP odporca uviedol, že zákon o dohľade v § 2 ods. 2, § 17 ods. 1 ustanovuje, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný. Účastníkmi konania je len dohliadaný subjekt, pričom iná osoba nemá nárok na poskytovanie výsledkov konania a zistení pri výkone dohľadu. Navrhovateľka nepreukázala svoje tvrdenia, že NBS porušila svoju povinnosť tým, že neurobila nekonkretizovaný úkon alebo nevydala nekonkretizované rozhodnutie v zákonom stanovenej dobe, bola nečinná, robila zbytočné prietahy v konaní, či vykonala iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb. Poukázal na to, že na majetok Družstva bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3K/95/2010 a navrhovateľka si mala svoju pohľadávku prihlásiť v konkurznom konaní. Odporca tiež poukázal na skutočnosť, že na Okresnom súde Bratislava I prebieha konanie na návrh Družstva na náhradu škody vo výške 63.163.426,03 EUR, spôsobenej nesprávnym úradným postupom NBS a v uplatnenej škode sú zahrnuté aj členské vklady Družstva a peňažné prostriedky za zmenky, predané svojím členom.

Odporca považoval za irelevantný údajný nesprávny úradný postup NBS pri dohľade nad Obchodníkom s CP vzhľadom na absenciu bezprostrednej a priamej príčinnej súvislosti so vznikom škody navrhovateľky. Uviedol, že do úvahy by mohol teoreticky prichádzať len eventuálny nesprávny úradný postup NBS pri dohľade nad Družstvom ako vyhlasovateľom verejnej ponuky majetkových hodnôt, keďže navrhovateľka vložila do Družstva finančné prostriedky a bola s ním v právnom vzťahu. K namietanému nesprávanému úradnému postupu uvedenému navrhovateľkou v doplnení žaloby zo dňa 11.04.2013 bod bodom 1(oneskorené zistenie neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a tým spôsobenej neplatnosti Prospektu investície a následné oneskorené zakázanie činnosti Družstva), uviedol, že problematika verejnej ponuky majetkových hodnôt bola (do zrušenia s účinnosťou od 22.07.2013) osobitosťou slovenskej legislatívy, ktorú neregulovalo právo Európskej únie, ani navrhovateľkou označovaná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/71/ES o prospekte, ktorý sa zverejňuje pri verejnej ponuke cenných papierov alebo ich prijatí na obchodovanie. Činnosť vyhlasovateľov verejnej ponuky majetkových hodnôt bola (do zrušenia s účinnosťou od 22.07.2013) zákonom regulovaná len minimalisticky. Družstvo, ako podnikateľský subjekt, vypracovalo ničím neobmedzený podnikateľský plán, následne i Prospekt investície, ktorý schválil Úrad pre finančný trh a jeho rozhodnutie bolo možné preskúmať len v lehote troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti. Úrad pre finančný trh nebol povinný preverovať pravdivosť a hodnovernosť údajov v Prospekte investície, za ktoré zodpovedal a zodpovedá štatutárny orgán vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. Ten zodpovedal za aktuálnosť údajov v Prospekte investície, za jeho dodržiavanie a to aj voči členom Družstva. Až do 01.01.2009 pokiaľ ide o aktuálnosť Prospektu investície, a do 01.06.2010 pokiaľ ide o dodržiavanie Prospektu investície, NBS nemohla uložiť Družstvu žiadne sankcie, pretože tieto povinnosti

neboli vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt uložené. Ak teda nastali nové významné skutočnosti týkajúce sa údajov zahrnutých do Prospektu investície, bolo povinnosťou štatutárneho orgánu Družstva vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie; také nové skutočnosti mohla totiž NBS zistiť až s určitým časovým odstupom najmä na základe zákonom uloženej periodickej informačnej povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. NBS z údajov o štruktúre majetku Družstva k 31.12.2005 a 31.12.2006 síce zistila nedostatky v oblasti dodržiavania Prospektu investície a preto, využijúc svoje oprávnenie podľa § 2 ods. 8 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade, na rokovaní dňa 24.08.2007 tieto nedostatky pomenovala, dala odporúčania ohľadom rozloženia finančných nástrojov v portfóliu a požiadala Družstvo o informáciu o spôsobe riešenia daného stavu. Štatutárny orgán Družstva pritom deklaroval bezproblémovú a úspešnú činnosť Družstva, bez akýchkoľvek sťažností zo strany jeho členov. Ak navrhovateľka nemohla rozpoznať riziko svojej investície, nebolo to zapríčinené neaktualizáciou údajov v Prospekte investície, ale konaním predstavenstva Družstva. Navyiac, samotné Družstvo v polročných a ročných finančných správach neuvádzalo indície a informácie o zhoršenej finančnej situácii, ktorá by ohrozila vyplácanie vyrovnávacích podielov alebo podielov na zisku jeho členom a až listom zo dňa 15.04.2010 žiadalo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP a o vykonanie dohľadu na mieste.

Absolútne rozhodujúce skutočnosti pre investovanie prostriedkov do Družstva teda nastali až v roku 2010, v období, kedy Obchodník s CP vypovedal zmluvu a v Družstve nastala nepriaznivá finančná situácia. NBS na základe žiadosti Družstva začala konanie o schválenie dodatku Prospektu investície, ktoré však pre neodstránenie nedostatkov žiadosti ukončila rozhodnutím zo dňa 26.08.2010, č. O.-XXXX/X-X/XXXX. Súbežne s týmto konaním NBS začala proti Družstvu i konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3, v spojení s § 128 ods. 1 písm. b), c), h), zákona č. 566/2001 Z.z.

K namietanému nesprávanému úradnému postupu uvedenému navrhovateľkou v doplnení žaloby zo dňa 11.04.2013 bod bodom 2 (prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v prerokovaní nedostatkov), odporca uviedol, že informácie a poklady, ktoré mala NBS v rámci predmetu dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 566/2001 Z.z. sa vzťahovali výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu so zohľadnením jemu zákonom uložených povinností.

K namietanému nesprávanému úradnému postupu uvedenému navrhovateľkou v doplnení žaloby (prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení Obchodníka s SP pri činnosti voči Družstvu), odporca uviedol, že pokiaľ išlo o opatrenia v súvislosti so zistením závažných pochybení Obchodníka s CP pri činnosti voči Družstvu, táto okolnosť nemôže mať a ani nemala vplyv na navrhovateľku, ale jedine na Družstvo, ktoré bolo s obchodníkom s cennými papiermi v záväzkovom vzťahu. NBS však i v tomto smere konala, po zistení nedostatkov v činnosti Obchodníka s CP mu uložila rozhodnutím zo dňa 20.08.2008 pokutu vo výške 300.000,- Sk za to, že v období od 13.05.2003 do konca roka 2003 poberal od Družstva poplatky za riadenie portfólia, hoci nedisponoval povolením na poskytovanie investičnej služby riadenie portfólia. Tento nedostatok Obchodník s CP riešil žiadosťou o rozšírenie povolenia aj o investičnú službu riadenie portfólia. NBS nebola povinná informovať navrhovateľku o nedostatkoch zistených v činnosti obchodníka s cennými papiermi, keďže dohľad nad dohliadanými subjektmi je podľa § 2 ods. 2, v spojení s § 17 ods. 1, zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade, neverejný a konanie pred NBS vo veciach dohľadu tiež neverejný.

Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 3K/95/2010, zo dňa 11.04.2011, právoplatným dňa 05.05.2011, vyhlásil konkurz na majetok Družstva a do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Marek Letkovský. Správca konkurznej podstaty podal dňa 24.08.2011 správu o priebehu konkurzu pre účely 1. schôdze veriteľov v ktorej, okrem iného, k podnikateľskej činnosti Družstva a v súvislosti so zmluvou o riadení portfólia uviedol, že nič nenasvedčuje tomu, že by sa obchody uskutočnili v súlade s touto zmluvou. Dôkazy potvrdzovali, že Družstvo samo nakupovalo cenné papiere a investovalo do viacerých projektov, čím obchádzalo svojho Obchodníka s CP, ktorý potom nemohol niesť zodpovednosť, nakoľko on sám žiadne prostriedky neprijal a ani neuskutočňoval obchody na účet Družstva. Družstvo počas celého svojho fungovania pritom poukazovalo na to, že jeho činnosť je pod dohľadom NBS. Pokiaľ išlo o pohľadávky prihlásené do konkurzu, ich masa bola vyššia ako stanovený odhad skutočných vkladov a nachádzali sa medzi nimi aj fiktívne pohľadávky, ktoré však správca konkurznej podstaty nevedel určiť. Správca konkurznej podstaty vyjadril i pochybnosti vo vzťahu k nárokom na výplatu vyrovnávacích podielov, ktoré predstavenstvo Družstva vystavovalo tesne pred konkurzom. Vyjadril, že uplatnené nároky bude možné porovnať s evidenciou úpadcu až po podrobnom audite účtovníctva.

Prípadné popretie pohľadávky neznamená automatické vyradenie z jej uspokojenia, nakoľko v takom prípade sú veritelia povinní nespochybniteľným a jednoznačným spôsobom preukázať, že peniaze do Družstva naozaj vložili, resp. že ich nárok vznikol iným nespochybniteľným spôsobom.

Správca konkurznej podstaty v písomnom vyjadrení ohľadne výzvy súdu na predloženie správy o stave konkurzu vedeného pod sp. zn. 3K/95/2010, zo dňa 17.07.2014 uviedol, že v záujme úpadcu je vedených približne 200 súdnych konaní, z ktorých väčšina je tvorená uplatnenými nárokmi z odporovateľných právnych úkonov vykonaných pred vyhlásením konkurzu, ktorými boli niektorí veritelia úpadcu uspokojení na úkor ostatných veriteľov úpadcu. Tieto úkony zahŕňajú aj prevody finančných prostriedkov z úpadcu na niektoré spriaznené spoločnosti patriace do finančnej skupiny CI HOLDING a.s., okrem iného je uplatnený aj nárok voči advokátskej kancelárii FUTEJ & Partners s.r.o., ktorá vykonávala pre úpadcu pred vyhlásením konkurzu právne zastúpenie a ktorej bolo vyplatených cca 210.000,- EUR v čase, kedy už úpadcovi bezprostredne hrozil úpadok. Najväčšie nároky úpadcu predstavujú nároky uplatnené voči SR - Národnej banke Slovenska, voči poisťovni AIG s Europe, organizačná zložka poisťovne z iného členského štátu, voči členom predstavenstva úpadcu, voči SR - Garančnému fondu investícií, ako aj voči obchodníkovi s cennými papiermi spoločnosti Capital Invest o.c.p. a.s. Okrem toho sú vedené i konania, ktorých cieľom je prinavrátenie majetkového vplyvu úpadcu nad majetkom, ktorý bol spolufinancovaný z prostriedkov úpadcu a ktorý bol v čase pred vyhlásením konkurzu zo sféry jeho vplyvu odstránený podozrivými právnymi úkonmi.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 03.10.2014 uviedla, že ako veriteľ si svoju pohľadávku voči Družstvu prihlásila do konkurzu prebiehajúceho na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 3K/95/2010, ktorá bola správcom konkurznej podstaty v celom rozsahu popretá a vedie sa o nej incidenčné konanie na Okresnom súde Bratislava I, ktoré nie je právoplatne skončené.

Navrhovateľka v konaní tiež uviedla, že požiadala NBS o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., čo odporca nenamietal.

Navrhovateľka nesprávny úradný postup odporcu špecifikovala v doplnení žalobného návrhu ako:

1. oneskorené zistenie neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a tým spôsobenej neplatičnosti Prospektu investície a následné oneskorené zakázanie činnosti Družstva.
2. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení v prerokovaní nedostatkov.
3. prijatie nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči družstvu.

1. K nesprávnemu úradnému postupu odporcu spočívajúceho v oneskorenom zistení neaktuálnosti údajov zahrnutých do Prospektu investície a následného oneskorenia zákazu činnosti Družstva súd prvého stupňa uviedol, že dohľad NBS nad činnosťou Družstva ako vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt bol regulovaný zákonom č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch. Družstvo bolo oprávnené vypracovať podnikateľský plán pre svoje podnikanie a následne tiež prospekt investície, ktorý bol na základe žiadosti Družstva schválený Úradom pre finančný trh. Úrad pre finančný trh nebol povinný preverovať pravdivosť ani hodnovernosť údajov uvedených v prospekte investície s výnimkou identifikačných údajov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt a oprávnenosti osôb podpisujúcich prospekt investície. Podľa § 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z. za pravdivosť údajov v prospekte investície zo zákona zodpovedá a zodpovedal štatutárny orgán vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt. NBS ako štátny orgán môže podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR konať iba na základe ústavy, v jej medziach a rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a teda nemohla si ako dohliadajúci orgán svojvoľne prisvojiť kompetencie nad rámec zákonnej úpravy. Povinnosť aktualizácie Prospektu investície sa vzťahovala primárne na Družstvo, ktoré malo v takom prípade vypracovať dodatok Prospektu investície a predložiť ho na schválenie NBS. Ak štatutárny orgán Družstva nespĺnil povinnosť a o nových významných skutočnostiach nepredložil dodatok k Prospektu investície, NBS mohla tieto skutočnosti zistiť až s určitým časovým odstupom, najmä pri plnení zákonom uloženou periodickej informačnej povinnosti Družstva. Štatutárny orgán Družstva počas celej doby verejnej ponuky zodpovedal za pravdivosť a úplnosť údajov v Prospekte investície (§ 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z.), pričom schválenie Prospektu investície nemalo za následok aj schválenie Zmluvy o riadení portfólia, ktorá bola zaradená do zoznamu zmlúv zabezpečujúcich odbyť výrobkov vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt alebo realizáciu poskytovaných služieb, ktoré poskytuje (§ 128 ods. 1 písm. a/ bod 10 zákona č. 566/2001 Z.z.); NBS nemala právomoc vykonávať

dohľad nad celkovou činnosťou Družstva. Družstvo až do 15.04.2010, kedy požiadalo o preskúmanie postupu Obchodníka s CP, nesignalizovalo NBS zhoršenie jeho finančnej situácie, príp. nedostatky v činnosti Obchodníka s CP. Pri výkone dohľadu na mieste samom v dňoch 20.04. do 06.05.2010 NBS zistila zmeny v údajoch v Prospekte investície, ktoré by mohli ovplyvniť hodnotenie majetkových hodnôt, s následkom neaktuálnosti Prospektu investície, nie však jeho neplatnosti, pretože zo žiadnych ustanovení zákona č. 566/2001 Z.z. nevyplýva neplatnosť Prospektu investície pre neaktuálnosť jeho údajov. NBS vyzvala Družstvo na predloženie žiadosti o schválenie dodatku Prospektu investície. Ako vyplýva z rozhodnutia NBS zo dňa 26.08.2010, č. O.-XXXX/X-XXXX, Družstvo predmetnú žiadosť NBS síce predložilo, táto však neobsahovala všetky náležitosti podľa zákona č. 747/2004 Z.z., pričom rovnaké nedostatky mal aj dodatok Prospektu investície v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z., a tieto neboli i napriek viacnásobnému predĺženiu lehoty na doplnenie žiadosti a dodatku odstránené a konanie bolo zastavené. Medzičasom NBS iniciovala konanie o uložení sankcie podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. za porušenie ustanovení § 129 ods. 3 citovaného zákona, ktoré ukončila vydaním rozhodnutia dňa 30.05.2011 č. O.-XXXXX-X/XXXX, ktorým zakázala Družstvu predaj majetkových hodnôt. Je teda zrejmé, že NBS konala v rámci svojich oprávnení stanovených zákonom a súd v jej postupe nezistil nesprávny úradný postup.

2. K nesprávnemu úradnému postupu odporcu spočívajúceho v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zisteníach v prerokovaní nedostatkov súd uviedol, že predmetom konania je nesprávny úradný postup NBS vo vzťahu k Družstvu a nie Obchodníka s CP. Navrhovateľka nebola v žiadnom záväzkovom či inom vzťahu s Obchodníkom s CP. Účastníkom takého vzťahu vzniknutého na základe zmluvy o riadení portfólia bolo len Družstvo a preto z tohto právneho vzťahu potom vyplývali práva a povinnosti len jeho účastníkom. Ako už bolo uvedené dohľad NBS bol limitovaný zákonom č. 566/2001 Z.z. a preto informácie a podklady, ktoré mala NBS zisťovať v rámci predmetu dohľadu podľa § 135 ods. 2 a § 137 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade, sa vzťahovali výlučne ku konkrétnemu druhu dohliadaného subjektu, v danom prípade Družstvu, ako vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt, so zohľadnením jemu zákonom vymedzených povinností. Zákon Družstvu neukladal povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizika, prípadne krytia rizika. NBS na základe údajov o štruktúre majetku Družstva k 31.12.2005 a 31.12.2006 síce zistila nedostatky v oblasti dodržiavania Prospektu investície, avšak podľa právnej úpravy platnej v danom období roka 2007 nemohla uložiť Družstvu sankciu, pretože povinnosť dodržiavať Prospekt investície sa v tom čase na vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt nevzťahovala. NBS, ako štátny orgán, ktorého činnosť je všeobecne regulovaná článkom 2, ods. 2 Ústavy SR, nemohla konať nad rámec, rozsah a spôsob stanovený zákonom a preto zistené nedostatky a nezrovnalosti v činnosti Družstva prerokovala na stretnutí s členmi štatutárneho orgánu Družstva dňa 24.08.2007 a súčasne dala odporúčania na nápravu tohto stavu. NBS v danom období (po 24.08.2007) preto nemohla pristúpiť k uloženiu peňažnej sankcie, pozastaviť alebo zakázať predaj majetkových hodnôt za nedodržiavanie Prospektu investície podľa § 144 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z., ktoré oprávnenia použila pri zistení neaktuálnosti Prospektu investície po 01.06.2010.

3. K nesprávnemu úradnému postupu odporcu spočívajúceho v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po zistení závažných pochybení obchodníka pri činnosti voči Družstvu súd uviedol, že z listinných dokladov - rozhodnutí NBS o uložení pokuty vo výške 500.000,- Sk (rozhodnutie zo dňa 08.01.2008 č. O. XXXX/X/XXXX), vo výške 300.000,- Sk (rozhodnutie zo dňa 20.08.2008 č. O.-XXXX-X/XXXX), je zrejmé, že NBS činnosť Obchodníka s CP sledovala a nebolo jej povinnosťou informovať Družstvo o výsledných zisteníach. Zákon č. 747/2004 Z.z. o dohľade totiž ustanovuje v § 2 ods. 2, že dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný a konanie pred NBS vo veciach dohľadu rovnako neverejné. Preto je účastníkom konania v konaní o uložení pokuty alebo inej sankcie alebo opatrenia na nápravu len dohliadaný subjekt alebo iná osoba, ktorej sa má pokuta, prípadne sankcia uložiť. Navyiac je súd toho názoru, že vzhľadom na záväzkový vzťah medzi Obchodníkom s CP a Družstvom, založený Zmluvou o riadení portfólia, bolo primárne povinnosťou Družstva, ktoré malo všetky dostupné informácie o činnosti Obchodníka s CP, aby zabezpečilo priamu kontrolu plnenia jeho povinností a dohľad nad jeho činnosťou voči Družstvu. V tomto smere potom nemožno zanedbať ani povinnosti samotnej navrhovateľky, ktorá sa ako členka Družstva mala aktívne a včas zaujímať o svoje práva a ich výkon voči Družstvu a jeho orgánom, v zmysle zásady "práva patria bdelym" a zamedziť tak znehodnoteniu, príp. nevyožiteľnosti svojich majetkových a iných práv súvisiacich s Družstvom.

Na základe uvedeného tunajší súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je preukázaná podmienka nesprávneho úradného postupu, ako jedna z podmienok pre úspešné uplatňovanie práva na náhradu škody podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z.

Ďalšie podmienky zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, vznik škody a príčinnú súvislosť s nesprávnym úradným postupom, už z dôvodu hospodárnosti konania súd skúmať nemusel, pretože všetky tri vyššie uvedené podmienky musia byť pre úspešné uplatnenie práva, splnené súčasne. Pre úplnosť však súd uvádza, že podľa jeho názoru, navrhovateľka nepreukázala ani tieto podmienky.

Navrhovateľka za škodu, ktorá jej mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom odporcu, označila sumu 2.166,88 EUR, ako Družstvom nevyplatený vyrovnávací podiel po zániku jej členstva v Družstve dňa 30.03.2011, splatný do 30.09.2011. Súd na základe vykonaného dokazovania, rozhodnutím predstavenstva Družstva o prijatí za člena družstva zo dňa 02.07.2001 a 20.04.2010, mal za preukázané, že navrhovateľka sa stala členkou Družstva PODIELOVÉ DRUŽSTVO SLOVENSKE INVESTÍCIE a vystupovala pod poradovým číslom člena XXXXX a vložila do Družstva členský vklad. Navrhovateľka dňa 23.02.2011 požiadala Družstvo o zrušenie členského podielu a o vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 2.166,88 EUR. Potvrdením o zániku členstva v Družstve a o vzniku nároku na vyrovnávací podiel zo dňa 11.04.2011, mal súd za preukázané, že členstvo v Družstve navrhovateľke zaniklo dňa 30.03.2011 a navrhovateľke vzniklo právo voči Družstvu právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu vo výške 2.166,88 EUR, ktoré bolo splatné do 30.09.2011. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.04.2011, sp. zn. 3K/95/2010, bol na majetok Družstva vyhlásený konkurz a do funkcie správcu bol ustanovený Mgr. Marek Letkovský. Veritelia Družstva boli vyzvaní na prihlásenie pohľadávok v lehote 45 dní odo dňa vyhlásenia konkurzu. Navrhovateľka na pojednávaní dňa 03.10.2014 uviedla, že si predmetnú pohľadávku prihlásila v konkurze, ale bola správcom konkurznej podstaty v celom rozsahu popretá a preto podala incidenčnú žalobu, na určenie oprávnenosti jej pohľadávky, konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I a nie je ešte právoplatne skončené. Navrhovateľka sa ako bývalá členka Družstva, s ktorým bola v právnom vzťahu a z ktorého jej v dôsledku zániku členstva vzniklo právo na vyplatenie vyrovnávacieho podielu, prioritne musí domáhať zaplatenia svojej pohľadávky voči Družstvu, nakoľko Družstvo je vo vzťahu k nemu v pozícii dlžníka/povinného. Navrhovateľka si svoj nárok voči Družstvu aj skutočne uplatnila v konkurznom konaní, vyhlásenom na majetok Družstva. V čase rozhodovania súdu, teda v rozhodujúcom čase v zmysle § 154 O.s.p., ale navrhovateľka nepreukázala bezúspešnosť uplatňovania svojich práv voči Družstvu, nakoľko konanie o jej incidenčnej žalobe voči správcovi konkurznej podstaty úpadcu - Družstvu, nie je doposiaľ právoplatne skončené. Z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty úpadcu - Družstva zo dňa 17.07.2014 mal súd za preukázané, že ani konkurzné konanie nie je právoplatne skončené, keď je vedených približne 200 súdnych konaní, z ktorých väčšina je tvorená uplatnenými nárokmi z odporovateľných úkonov vykonaných pred vyhlásením konkurzu, ktorými boli niektorí veritelia úpadcu uspokojení na úkor ostatných veriteľov úpadcu. Najväčšie nároky úpadcu predstavujú nároky uplatnené voči SR - Národnej banke Slovenska, voči poisťovni AIG s Europe, organizačná zložka poisťovne z iného členského štátu, voči členom predstavenstva úpadcu, voči SR - Garančnému fondu investícií, ako aj voči obchodníkovi s cennými papiermi spoločnosti Capital Invest o.c.p.,a.s. Okrem toho sú vedené i konania, ktorých cieľom je prinavrátenie majetkového vplyvu úpadcu nad majetkom, ktorý bol spolufinancovaný z prostriedkov úpadcu a ktorý bol v čase pred vyhlásením konkurzu zo sféry jeho vplyvu odstránený podozrivými právnymi úkonmi. Je teda zrejmé, že toho času nie je možné ustáliť majetok úpadcu - Družstva, s ktorým bola navrhovateľka v záväzkovom vzťahu a z ktorého majetku by mala byť uspokojená jej pohľadávka uplatňovaná i v prebiehajúcom konaní, titulom náhrady škody za nesprávny úradný postup. Na základe uvedeného súd nemohol ustáliť či navrhovateľke škoda vôbec vznikla a v akej výške. Tieto okolnosti sú rozhodné pre konanie o nároku navrhovateľky na náhradu škody voči štátu a preto súd dospel k záveru, že predmetný žalobný návrh bol podaný predčasne.

Uvedený záver súdu je v súlade aj rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 199/2005 a rozhodnutím Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo 1404/2004, podľa ktorých nárok na náhradu škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., ako aj zákona č. 514/2003 Z.z. môže byť v občianskom súdnom konaní úspešne uplatnený voči štátu až vtedy, ak nemožno dosiahnuť uspokojenie pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi iným titulom, napr. titulom vydania bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech získal a je povinný ho vydať. Preto, ak má navrhovateľka pohľadávku voči subjektu, ktorý ju získal ako prospech a má povinnosť tento prospech vydať, resp. kým nepreukázala bezúspešné domáhanie sa

úhrady pohľadávky voči dlžníkovi, nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu, podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a tým ani predpoklad existencie škody.

O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom nesprávneho úradného postupu, teda vtedy, ak nesprávny úradný postup a škoda sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku a ak je preukázané, že ak by nebolo nesprávneho úradného postupu ku škode by nebolo bývalo došlo. V predmetnej veci podľa názoru súdu na základe vyššie uvedeného, neexistuje príčinná súvislosť medzi navrhovateľkou uvádzanou škodou a vytýkaným (nepreukázaným) nesprávnym úradným postupom odporcu.

Súd v konaní nevykonával dokazovanie navrhnuté navrhovateľkou v celom rozsahu, upustil od dokazovania výsluchom svedkov A.. D. W., B.. G. Š.H., B.. C. L. K. B.. E. W. a účtovnej dokumentácie Družstva od roku 2002 do roku 2010 na preukázanie výšky uplatnenej škody navrhovateľkou, nakoľko z listinných dôkazov založených odporcom v priebehu konania mal dostatočne preukázaný skutkový stav opísaný odporcom vo vyjadrení k žalobnému návrhu .

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka proti druhému výroku rozsudku a žiadala, aby odvolací súd druhý výrok rozsudku súdu prvého stupňa zmenil tak, že uloží odporcovi zaplatiť navrhovateľke náhradu škody v sume 2.166,88 eur s príslušenstvom, vrátane trov konania, alebo ak sú na to dané dôvody, aby odvolací súd napadnutý druhý výrok rozsudku súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľka namietala, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil, že odporca nepostupoval v súlade s princípom právneho štátu, ktorého súčasťou je aj princíp právnej istoty. Poukázal na niektoré citáty z rozhodnutí súdov, ako Ústavného súdu v náleze sp. zn. III ÚS 341/07, na nález sp. zn. I. ÚS 243/07 Ústavného súdu SR, ako aj nález sp. zn. PL ÚS 21/96 Ústavného súdu ČR. Považoval za úplne irelevantný argument odporcu, že mal upozorniť družstvo, že odporca vykonáva dohľad nad činnosťou družstva, ale nie dohľad nad celkovou činnosťou družstva. Mala za to, že zákon č. 566/2001 Z.z. nepoužíva rozlíšenie medzi „činnosťou“ a „celkovou činnosťou“ dohliadaného subjektu, pritom takéto rozlíšenie neobsahovalo ust. § 135 ods. 1 tohto zákona ani v čase, keď odporca schválil prospekt investície (2002) a družstvo sa stalo dohliadaným subjektom ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt. Predmet dohľadu nebol menený a navrhovateľka sa odôvodnene spoliehala, že v rámci dohľadu bude odporca dohliadať na dodržiavanie podmienok podľa zák. č. 566/2001 Z.z.. Konštatovanie súdu, že navrhovateľka sa mala viac starať o svoje záležitosti v rámci zásady, že právo patrí bdelym, považoval za nepochopiteľné, pretože ku škode navrhovateľky došlo v rámci porušenia zákonnej povinnosti odporcu vykonávať zákonom stanovené povinnosti dohľadu a nie v dôsledku toho, že navrhovateľka nebola bdelá. Tým, že súd návrh navrhovateľky zamietol aj z dôvodu nedostatku príčinnej súvislosti, súd odobril výklad zák. č. 566/2001 Z.z., ktorý plne popiera zmysel právnej úpravy dohľadu. Súd svojím výkladom umožňuje, aby došlo aj v budúcnosti k porušeniu zákona na úkor občanov, pričom takýmto rozhodnutím sa kladie znamienko rovná sa medzi investovaním do nebankoviek a investovaním prostredníctvom subjektov dohliadaných odporcom, pretože zákon, ktorý ich mal chrániť aj prostredníctvom odporcu, ich nechráni.

Podľa § 135 ods. 2 ZCP mal odporca zisťovať - čo v prípade družstva, obchodníka ako ani navrhovateľka - neurobil, všetky informácie a podklady o dodržiavaní, resp. nedodržiavaní povolení na činnosť vydaných NBS družstvu a obchodníkovi, čo v prípade družstva bol prospekt investícií, vydaný ešte vtedajším Úradom pre finančný trh a následne pravidelne dodatkový zo strany NBS.

V skutkovo a právne totožnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/206/2011 bolo preukázané z výpovede svedka B.. Q. C., V., že NBS už v roku 2007 pri kontrole družstva zistila, že družstvo má z hľadiska rizikovosti portfólia nedostatočne rozložené portfólio, ktoré bolo tvorené zmenkou jediného emitenta, a to spoločnosti CI HOLDING a.s., ktorý v tom čase akcionársky vlastnil obchodníka, t.j. že družstvo malo všetky peňažné prostriedky získané od navrhovateľov investované v subjekte personálne a majetkovo prepojenom s obchodníkom a družstvom.

V konaní 7C/206/2011 súd prvého stupňa ďalej zistil, že NBS sa po tomto vážnom zistení a rizikosti portfólia družstva uspokojila s takou nápravou stavu, že toto portfólio bolo následne po tomto vytknutí zo strany NBS, rozložené namiesto jednej do 3 zmieniek, a to zmieniek vystavených spoločnosťou CI HOLDING a.s., CI Reality s.r.o. a GLOBAL production s.r.o., pričom posledné dve spoločnosti boli opäť 100 % dcérskymi spoločnosťami CI HOLDING a.s. a vo všetkých 3 spoločnostiach bol navyše či už členom predstavenstva alebo konateľom B.. M. Č., vtedajší predseda predstavenstva obchodníka. To znamená, že NBS aj naďalej akceptovala stav, že celé portfólio družstva je rozložené a investované do prepojených subjektov s CI HOLDING a.s. a obchodníkom.

Následne roku 2008 NBS vydala právoplatné sankčné rozhodnutie voči obchodníkovi označené v žalobnom návrhu, v ktorom konštatovala, že obchodník vo svojej činnosti, pre svojich klientov a v rámci nich aj výslovne pre družstvo, porušil ZCP vo viacerých podstatných ohľadoch, ako napr.:

- poskytoval družstvu investičnú službu, ktorú podľa názoru NBS poskytovať družstvu nemohol,
- podstatne porušil povinnosti zo zmluvy o riadení portfólia, ktorú mal obchodník uzavretú s družstvom,
- porušil povinnosti ohľadne rozloženia investičného rizika portfólia, ktoré obchodník spravoval.

Týmto podcenením situácie NBS umožnila ďalšiu činnosť Družstva aj obchodníka, čo vyústilo roku 2010 do nedostupnosti navrhovateľkou vložených prostriedkov do družstva, pričom NBS svojou nečinnosťou a ľahostajným prístupom k svojim kompetenciám, zapríčinila taktiež to, že navrhovateľka už skôr nemohla rozpoznať riziko svojej investície, resp. že túto investíciu mu NBS svojim zanedbaným dohľadom NBS ani v minimálnej možnej miere neochránila.

NBS rozhodnutím zo dňa 30.05.2011, právoplatným dňa 18.07.2011 č. O.-XXXXX-X/XXXX vydanom v rámci výkonu dohľadu nad družstvom, zakázala družstvu predaj majetkových hodnôt (ďalej len „Rozhodnutie o zákaze činnosti“) z dôvodu neaktuálnosti prospektu vzhľadom k tomu, že sa zmenili skutočnosti v ňom uvedené.

Z výpočtu nedostatkov prospektu družstva uvedených v Rozhodnutí o zákaze činnosti je nepochybné, že prospekt bol neaktuálny v základných a z pohľadu investorov, vrátane navrhovateľa rozhodujúcich skutočnostiach. Samotná NBS v Rozhodnutí o zákaze výslovne uviedla, že na základe neaktuálneho prospektu nie je možné uskutočňovať verejnú ponuku majetkových hodnôt, a ďalej (str. 4, piaty odsek), že prospekt je neaktuálny a skutočnosti v ňom uvedené nie sú úplné a pravdivé.

Prípadné zistenie neaktuálnosti údajov v prospekte za obdobie pred začatím oficiálneho dohľadu na mieste zo strany NBS by samozrejme vrhlo na NBS negatívne svetlo v podobe podozrení zo zanedbania dohľadu nad družstvom.

Navrhovateľka uviedla, že práve tieto skutočnosti sa potvrdili a z dôkazov predkladaných navrhovateľkou v tomto konaní jednoznačne vyplýva, že údaje zahrnuté do prospektu boli v skutočnosti neaktuálne dlhodobo pred májom 2010, a táto neaktuálnosť siahala až späť k 31.12.2006, kedy došlo v sídle NBS dňa 27.08.2007 k stretnutiu s poverenými členmi predstavenstva družstva, B.. Q. C. K. B.. G. D. za účelom prerokovania nezrovnalostí a problémov v činnosti družstva v zmysle § 2 ods. 8 zákona o dohľade z dôvodu nedodržania prospektu (ďalej len „Prerokovanie nedostatkov“).

Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že družstvo svojim konaním porušovalo ustanovenie § 129 ods. 3, v spojení s ustanovením § 128 ods. 1 písm. b/, c/ a h/ a ustanovenie § 125c ods. 1, v spojení s ustanovením § 127 ods. 4 zákona o CP od roku 31.12.2006, avšak NBS voči družstvu úradne zasiahla až v máji 2011, kedy mu vydaním Rozhodnutia o zákaze činnosti konečne zakázala činnosť.

NBS sama vydaním Rozhodnutia o zákaze činnosti, t.j. rozhodnutia NBS zo dňa 30.05.2011, č. O.-XXXXX-X/XXXX o zákaze predaja majetkových hodnôt družstva potvrdila, že voči družstvu bola povinná zakročiť už štyri roky pred vydaním tohto rozhodnutia a zamedziť situácii, v ktorej družstvo napriek neaktuálnemu, nepravdivému, neúplnému, a tým neplatnému, prospektu pokračovalo vo svojom podnikaní a neoprávnene zhromažďovalo finančné prostriedky od tretích osôb (členov družstva), vrátane navrhovateľky a uvádzalo ich do omylu o absolútne rozhodujúcich skutočnostiach pre investovanie doň alebo zotrvanie so svojou investíciou v ňom (viď napr. údaje uvádzané pod písmenami c/, d/ a f/ vyššie), v čom navrhovateľ vidí závažný nesprávny úradný postup NBS.

Navrhovateľka taktiež upriamila pozornosť súdu na skutočnosť, že konanie NBS o dohľade nad družstvom z dôvodu neaktuálneho prospektu písomne iniciovalo samotné družstvo podnetom z

15.04.2010 „Žiadosť o preskúmanie postupu spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. a žiadosť o výkon dohľadu na mieste“, a teda NBS ho nezačala z vlastného podnetu.

Zároveň navrhovateľka poukázala na to, že súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní nezohľadnil a nevyhodnotil správne navrhovateľkou navrhnuté dôkazy a to správu správcu konkurznej podstaty úpadcu PDSI o stave konkurzu a jeho výpoveď v konaní pod sp. zn. 7C/206/2011, z ktorých vyplýva, že aktuálny stav konkurzu je taký, že objektívne vylučuje možnosť navrhovateľa uspokojiť sa z konkurzu sp. zn. 3K/95/2010. Mal za to, že existujúce konkurzné konanie samo osebe nevylučuje možnosť podať veriteľom, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do konkurzu, žalobu o náhradu škody proti štátu a nerobí takúto žalobu predčasnou, pretože súd má v konaní o náhradu škody povinnosť skúmať, či aktuálny stav konkurzného konania objektívne vylučuje možnosť uspokojenia žalobcu ako veriteľa v konkurznom konaní. Navrhovateľka mala za to, že škoda na jej strane v čase rozhodovania súdu existovala. Uviedla, že podmienkou vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 9 zák. č. 514/2003 Z.z. nie je, aby poškodený preukázal bezúspešnosť vydania pohľadávky v konkurznom konaní, pretože zákon 514/2003 Z.z. upravujúci osobitný druh zodpovednosti nedefinuje uvedenú podmienku ako jednu z (osobitných) predpokladov tejto zodpovednosti. Poukázala pritom na analógiu práva uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/48/2010, sp. zn. 2Cdo/155/2011, ako aj rozhodnutia KS v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/2/2013 a sp. zn. 14Co/192/2012.

Navrhovateľka uviedla, že Najvyšší súd SR (sp. zn. 6M Cdo 11/2010, zo dňa 31.01.2012) vyslovil, že pokiaľ v zápisniciach nie je uvedené, že boli prečítané určité presne označené listiny alebo ich presne označené časti, ani z nich nevyplýva, že sudca oznámil ich obsah, tak skutkové zistenia vyvedené z takto nesprávne vykonaných, resp. nevykonaných dôkazov, nemôžu byť preto pre súd prvého stupňa podkladom pre právne posúdenie veci o základe uplatneného nároku. Pokiaľ súd založí svoje právne závery na týchto zisteniach, konanie pred ním sa považuje za postihnuté tzv. inou vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

K odvolaniu sa písomne vyjadril odporca podaním zo dňa 15.12.2014 a žiadal, aby odvolací súd zamietol odvolanie navrhovateľky v celom rozsahu a ako vecne a právne správny potvrdil odvolaním napadnutý prvostupňový rozsudok, t.j. druhý výrok predmetného rozsudku.

Odporca mal za to, že súd prvého stupňa pri svojom konaní v prejednávanej veci postupoval maximálne zodpovedne, vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, riadne zabezpečil dôkazné listiny a dostatočne a správne zistil skutkový aj právny stav veci. Odporca zároveň poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľka nevyužila všetky možnosti na uplatnenie a vymoženie svojho nároku, pretože nepodala žiadnu žalobu proti členom predstavenstva, ani členom kontrolnej komisie PODIELOVÉHO DRUŽSTVA SLOVENSKE INVESTÍCIE, pokiaľ navrhovateľka ako neznalá právnych predpisov mohla požiadať odporcu o vyjadrenie jeho zákonom zverených kompetencií ohľadom dohľadu nad finančným trhom, muselo jej byť známe, že s jej investíciou je spojené aj riziko a doterajší, alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov tak, ako to ustanovuje § 129 ods. 1 b) zákona o cenných papieroch. Zároveň odporca poukázal na svoje písomné vyjadrenia k doplneniu žaloby zo dňa 11.04.2013. Odporca uviedol, že až od účinnosti novelizovaného ustanovenia § 129 ods. 3 zákona o cenných papieroch (zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch o investičných službách) v znení neskorších predpisov, t. j. od 01.06.2010 boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že družstvo PDSI, ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú aj povinnosť dodržiavať schválený prospekt investície. Až odvtedy mohol odporca NBS dohliadať, či Družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt dodržiava schválený prospekt investície, teda či si PDSI plní povinnosť uloženú zákonom. Taktiež povinnosť aktualizovať prospekt investície podľa § 125 c) ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch bola stanovená vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt až od 01.01.2009 na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 zákona o cenných papieroch, v znení zákona 558/2008 Z.z. Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt štatutárny zástupca nepretržite zodpovedal a zodpovedá investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície v zmysle § 128 ods. 1 písm. h) zákona o cenných papieroch. Uviedol, že žiaden zákon neukladal vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt ani družstvu PDSI žiadne povinnosti v oblasti obmedzenia a rozloženia rizík, ani krytia rizík na rozdiel od iných dohliadaných subjektov a preto údajné reálne neexistujúce povinnosti družstva nemohol odporca kontrolovať. Za činnosť družstva PDSI celkovo zodpovedá a v mene družstva PDSI koná predstavenstvo družstva ako štatutárny a výkonný orgán družstva, ktorý riadi činnosť družstva rozhoduje o všetkých

záležitostiach pokiaľ nie sú zákonom, stanovami a rozhodnutím členskej schôdze vyhradené inému orgánu družstva.

Odporca zároveň reagoval podľa neho na hrubo nepravdivé a zavádzajúce tvrdenie navrhovateľky, že odporca vraj v súdnom konaní namietal, že obchodník CI a družstvo PDSI nepatria medzi dohliadané subjekty. Naopak práve navrhovateľka počas celého konania uvádzala rôzne nepravdivé tvrdenia. Odvolanie navrhovateľky obsahuje nepravdivé a klamlivé tvrdenia o výpovediach predstaviteľoch družstva PDSI a správcu konkurznej podstaty v úpadku, pretože žiadnou svedeckou výpoveďou sa nepreukázalo, že odporca mal širšie kompetencie, ako mu vyplývali z platných právnych predpisov. Odporca nevykonával dohľad nad finančnými ukazovateľmi PDSI, ktoré malo široký predmet činnosti, odporca mohol kontrolovať len to, či si družstvo PDSI plní informačné povinnosti podľa bývalých ustanovení § 126 - 130 Zákona o cenných papieroch o verejných ponukách majetkových hodnôt a to, či informácie zverejňované družstvom PDSI obsahujú náležitosti predpísané bývalým ustanovením § 129 zákona o cenných papieroch a či družstvo zverejňuje finančné správy v zmysle bývalého ustanovenia § 130 zákona o cenných papieroch. Pokiaľ zástupca navrhovateľky pri popieraní reálnej predčasovosti žalobného návrhu poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, tým že tvrdí, že existujúce konkurzné konanie samo o sebe nevylučuje možnosť podať veriteľom, žalobu o náhradu škody proti štátu a nerobí žalobu predčasnou.

Tiež odporca poukázal i na existujúcu judikatúru súdu, napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR 29 Cdo 4968/2009 zo dňa 11.04.2012, v ktorom Najvyšší súd ČR judikoval, „že akokoľvek inak nie je možné zmiešavať posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci s otázkou zodpovednostných nárokov osôb uvedených v § 3 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, teda českého zákona 328/1991 Zb.“ Uvedený rozsudok sa zaoberal náhradou škody, v ktorej sa navrhovatelia domáhali proti členom štatutárneho orgánu jednej obchodnej spoločnosti, teda nie proti štátu preto lebo členovia štatutárneho orgánu si oneskorene splnili povinnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok danej obchodnej spoločnosti, pričom v predmetnom konaní pred Najvyšším súdom ČR sa žalobcovia nedomáhali náhrady celej výšky škody a tiež sa nedomáhali náhrady škody proti štátu. Zodpovednosť týchto osôb je všeobecnou občianskoprávnou zodpovednosťou za škodu založenú na prezumpcii zavinenia s možnosťou týchto osôb sa tejto zodpovednosti zbaviť. V tomto rozhodnutí súd jednoznačne uviedol, že posúdenie otázky vzniku škody je v prípade iných subjektov (nie štátu) zodpovedných za škodu úplne odlišné, ako posúdenie otázky vzniku škody pri zodpovednosti štátu za škodu a nie je možné ich navzájom zmiešavať. Posúdenie tejto otázky musí byť iné, pretože zodpovednosť štátu, ak existuje iný dlžník (PDSI) je zodpovednosť subsidiárna a naviac je to zodpovednosť objektívna, ktorej sa štát nemôže zbaviť a preto musí byť jednoznačne preukázaná a nie navrhovateľmi iba predpokladaná. Až po vyčerpaní všetkých zákonných možností veriteľov (navrhovateľov) úpadcu - PDSI k uspokojeniu nárokov zo svojich právnych vzťahov proti súkromnej právnickej osobe a jej zodpovednostným predstaviteľom môže byť nastolená otázka vzniku škody a prípadnej zodpovednosti štátu za ňu.

Odporca mal za to, že navrhovateľke doposiaľ nevznikla žiadna škoda, ktorú nemožno ani odhadnúť, v akej výške jej škoda a kedy v budúcnosti eventuálne vznikne. Odporca uviedol, že skutočnou škodou by mohla byť iba ujma spočívajúca v neuspokojenej pohľadávke navrhovateľa voči dlžníkovi, teda voči Družstvu PDSI, ktorej náhradu požaduje navrhovateľka od štátu ako subjektu zodpovedného za nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci. Táto škoda však nevzniká v okamihu splatnosti pohľadávky ani v okamihu omeškania dlžníka (Družstva PDSI), ale mohla by vzniknúť až okamihom, keď sa právo veriteľa (navrhovateľky), naplnenie voči dlžníkovi stalo fakticky nevymáhateľným a je vylúčené, aby bolo uspokojené. V takom prípade pri zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, nevymáhateľnosť nesplatennej časti pohľadávky nastáva dňom, keď poškodený dostane plnenie na základe právoplatného rozvrhového uznesenia súdu v zmysle dlhodobej judikatúry súdov (rozsudok Najvyššieho súdu ČR 25Cdo/2601). Zároveň odporca poukázal i na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 165/2012-45 z 13.02.2013. Rozhodnutia, na ktoré sa odvoláva právny zástupca navrhovateľky sú z hľadiska ich skutkovej a právnej podstaty irelevantné a sú neporovnateľné s prejednávanou vecou. Zdôraznil, že ak nie je splnená podmienka preukázania vzniku samotnej škody, napr. aj preukázaním nemožnosti domôcť sa vydania plnenia z bezdôvodného obohatenia, tak neprichádza do úvahy ani vznik nároku na jej úhradu. Odporca tiež poukázal na písomné vyjadrenie správcu konkurznej podstaty Družstva PDSI, ktorý uviedol, že účtovníctvo úpadcu (PDSI) je v katastrofálnom stave, bolo vedené len do júla 2010 a po tomto dátume sa v účtovníctve nenachádzajú žiadne účtovné záznamy,

účtovné doklady sú v neporiadku a mnohé chýbajú. Teda pohľadávky neboli popreté z dôvodu, že by boli nedostatočne zdokladované, ale v dôsledku veľmi podozrivého hospodárenia úpadcu v období pred konkurzom, zlého stavu účtovníctva a tým spojené nemožnosti jednoznačne preveriť skutočnú existenciu uplatnených pohľadávok.

Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že listinné dôkazy neboli riadne vykonané spôsobom podľa § 129 ods. 1 O.s.p., odporca uvádza, že zo zápisnice prvostupňového súdu jasne vyplýva, že súd oboznámil jednotlivé dôkazy nachádzajúce sa v súdnom spise a pri oboznamovaní jednotlivých dôkazov presne špecifikoval, o aké jednotlivé doklady išlo a aký je ich obsah. Súdu, právnenému zástupcovi navrhovateľky ako aj odporcovi bol obsah všetkých listinných dôkazov dobre známy z inej súdnej činnosti prvostupňového súdu, keď na rovnakom skutkovom a právnom základe je podaných cca 800 žalôb, pričom od roku 2012 sa uskutočnili stovky pojednávania v skutkovo právne identických veciach, pričom podľa uznesenia NS SR 1Obo 283/2006 z 27.02.2008 netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti. Dôkazy, na ktoré navrhovateľka dodatočne poukazuje, sú súdu všeobecne známe, pretože navrhovateľ viedol desiatky sporov na rovnakom skutkovom a právnom základe voči rôznym dlžníkom, takže dokazovanie v tomto smere nebolo potrebné vykonať. Navrhovateľka tvrdí, že je nedostatkom pokiaľ v zápisniciach nie je uvedené, že boli prečítané určité presne označené listiny alebo ich presne označené časti, ak ani z nich nevyplýva, že sudca oboznámil ich obsah. Navrhovateľka zavádzajúco poukazuje na tú časť judikatúry NS SR, podľa ktorej je nedostatkom pokiaľ v zápisniciach nie je uvedené, že boli prečítané určité presne označené listiny, ale navrhovateľka tendenčne zamlčiava tú časť judikatúry NS SR, podľa ktorej nevyhnutným predpokladom pre nedostatok je aj to, že ani z nich (t.j. zo zápisníc) nevyplýva, že sudca oznámil ich obsah. Pri tom zo zápisníc prvostupňového okresného súdu jasne vyplýva, že súd oboznámil a vykonal jednotlivé listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, podľa § 212 ods. 2 O.s.p. preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, prejednal odvolanie navrhovateľky bez nariadenia pojednávania podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť, len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie, správne vec právne posúdil a správny je aj záver súdu prvého stupňa, že v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup zo strany Národnej banky Slovenska pri vykonávaní dohľadu nad činnosťou družstva. Zákon č. 514/2003 Z. z. definuje nesprávny úradný postup v ustanovení § 9 ods. 1 druhá veta tak, že okrem iného sa zaň považuje porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb.

Z obsahu pojmu „nesprávny úradný postup“ vyplýva, že vo všeobecnosti môže ísť o akúkoľvek činnosť, spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone, alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie, alebo cieľov tejto činnosti. Vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je viazaný na splnenie jej predpokladov. Sú nimi: nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v konaní nebolo preukázané, že by odporca nesprávne úradne postupoval tým, že riadne nevykonával bankový dohľad nad uvedenými subjektmi. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že až od účinnosti novelizovaného ustanovenia § 129 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z.z. (novela zákona č. 566/2001 Z.z. vykonaná zákonom č. 129/2010 Z.z.), teda až od 01.06.2010 boli povinnosti vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt rozšírené tak, že družstvo ako vyhlasovateľ verejnej ponuky majetkových hodnôt malo zákonom uloženú povinnosť dodržiavať schválený prospekt investície. Teda až od 01.06.2010 mohla NBS dohliadať, či Družstvo dodržiava schválený prospekt investície. Zároveň povinnosť aktualizovať prospekt investície v zmysle § 125 c) ods. 1, v spojení s § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. bola vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt stanovená až od 01.01.2009

na základe novelizovaného ustanovenia § 127 ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. (novela zákona 566/2001 Z.z. vykonaná zákonom č. 558/2008 Z.z.). Počas celej doby od vyhlásenia verejnej ponuky majetkových hodnôt zodpovedal investorom za pravdivosť a úplnosť údajov v prospekte investície štatutárny zástupca vyhlasovateľa verejnej ponuky majetkových hodnôt (§ 128 ods. 1 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z.) pokiaľ ide o rizikovosť portfólia, zákon č. 566/2001 Z.z. neukladá o vyhlasovateľovi verejnej ponuky majetkových hodnôt a teda ani Družstvu, žiadne povinnosti v oblasti rozloženia rizík, na rozdiel od iných dohliadaných subjektov, (napr. správcové spoločnosti pre kolektívne investovanie). Preto tieto neexistujúce povinnosti družstva nemohla NBS kontrolovať. NBS nevykonávala dohľad nad finančnými ukazovateľmi družstva, ako sa mylne domnieva navrhovateľka. NBS mohla podľa platnej právnej úpravy kontrolovať len to, či družstvo plní informačné povinnosti v zmysle § 126 až 130 zákona č. 566/2001 Z.z. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľka si musela byť vedomá toho, že s jej investíciou je spojené riziko a že doterajší alebo propagovaný výnos nie je zárukou budúcich výnosov (ustanovenie § 129 ods. 1 písm. b) zákona č. 566/2001 Z.z., v znení platnom do 21.07.2013; § 126 až 130 boli zo zákona č. 566/2001 Z. z. vypustené novelou, vykonanou zákonom č. 206/2013 Z.z., účinným dňa 22.07.2013). Ak si tejto skutočnosti navrhovateľka nebola vedomá, nemožno to pričítať na ľarchu Národnej banky Slovenska v zmysle zásady, podľa ktorej neznalosť zákona neospravedlňuje. To isté platí aj pokiaľ ide o argumentáciu navrhovateľky, že o rozsahu dohľadu NBS nad činnosťou družstva nemala vedomosť. Z uvedeného možno uzavrieť, že v konaní nebol preukázaný základný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, spôsobenú nesprávnym úradným postupom štátu v zmysle § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorým je nesprávny úradný postup štátu, zastúpeného Národnou bankou Slovenska. K odvolacej námietke navrhovateľky, ktorá poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Cdo/4968/2009, odvolací súd uvádza, že navrhovateľka tento rozsudok interpretovala nesprávne. Predovšetkým je potrebné uviesť, že rozsudok sa týka náhrady škody, ktorú veriteľom spôsobili osoby povinné podať návrh na vyhlásenie konkurzu tým, že so splnením tejto povinnosti boli v omeškani. Okrem toho Najvyšší súd ČR v odôvodnení uvedeného rozsudku poukázal na rozhodnutie R48/2011, týkajúce sa náhrady škody spôsobenej výkonom verejnej moci, podľa ktorého v prípade prebiehajúceho konkurzu na majetok dlžníka sa posúdenie nedobytnosti pohľadávky poškodeného ako predpokladu vzniku zodpovednosti štátu sa odvíja odo dňa, keď poškodený obdržal plnenie na základe právoplatného rozvrhového uznesenia, čo však nie je prípad navrhovateľky, keďže si pohľadávku v konkurze neuplatnila. Uvedený rozsudok sp. zn. 29Cdo/4968/2009 nepolemizuje so závermi rozhodnutia R48/2011, ale súčasne berie do úvahy rozhodnutie R33/2008, podľa ktorého otázka nemožnosti uspokojenia pohľadávky veriteľa môže byť zodpovedaná aj skôr než pri rozvrhu (ku ktorému ani nemusí prísť). V tejto súvislosti Najvyšší súd Českej republiky uviedol, že miera možného uspokojenia veriteľov dlžníka môže byť objasnená už pri vydaní čiastočného rozvrhu, prípadne pri právoplatnom schválení konečnej správy, ak z nej bude zrejmé, že dosiahnutý výťažok z peňaženia konkurznej podstaty nebude stačiť, ani na plné uspokojovanie pohľadávok za podstatou, tak že nezaistení veriteľa druhej triedy neobdržia nič pri rozvrhu. Z uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky teda nevyplýva záver, že návrh na náhradu škody proti štátu možno podať v ktoromkoľvek štádiu konkurzného konania. Z tohto rozsudku vyplýva, že 1/ predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je nedobytnosť pohľadávky poškodeného v tom zmysle, že je zrejmé, že poškodený neobdrží v konkurznom konaní žiadnu sumu, 2/ to, v akej výške vznikla veriteľovi škoda, možno zistiť už skôr, než pri rozvrhu a to napr. pri vydaní čiastočného rozvrhu, alebo pri právoplatnom schválení konečnej správy. Pokiaľ sa týka nesprávneho úradného postupu odporcu, ktoré spočíva v prijatí nedostatočných opatrení na nápravu protiprávneho stavu po tom, ako odporca zistil pochybenie Obchodníka s cennými papiermi pri činnosti voči družstvu, odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a v tomto smere poukazuje na jeho dostatočné odôvodnenie.

K ďalšej námietke navrhovateľky, týkajúcej sa procesného pochybenia súdu prvého stupňa v tom zmysle, že súd prvého stupňa na pojednávaní nevykonal riadne v zákonom stanovenom rozsahu dokazovanie listinnými dôkazmi, odvolací súd uvádza, že z obsahu zápisnice zo dňa 03.10.2014 vyplýva, že účastníci boli súdom riadne oboznámení z obsahom predložených listinných dôkazov. Z obsahu predmetnej zápisnice jednoznačne vyplýva, že súd oboznámil obsah spisu ako aj listinné dôkazy predložené účastníkmi konania tak navrhovateľom ako aj odporcom.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto podľa odvolacieho súdu odvolacia námietka navrhovateľa v tejto veci neobstojí.

Rozsudok súdu prvého stupňa je v jeho napadnutej časti, ktorou bol zamietnutý návrh navrhovateľa o náhradu škody vecne správny a preto ho odvolací súd v tejto časti s poukazom na ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Výrok, ktorým súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na začatie prejudiciálneho konania pred súdnym dvorom Európskej únie, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

Napadnutým uznesením zo dňa 09.12.2014, č.k. 12C/178/2011-239 súd prvého stupňa uložil navrhovateľke povinnosť zaplatiť v lehote 10 dní od doručenia uznesenia súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20,- Eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie o vyrubení súdneho poplatku zastavil. Navrhovateľka uviedla, že s poukazom na ust. § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch, účinného k 01.10.2012, nie je povinná takýto poplatok zaplatiť, pretože predmetom konania je nárok navrhovateľky na náhradu škody proti Slovenskej republike, zastúpenej NBS, ktoré sa začalo do 30.09.2012 a na ktoré sa s poukazom na § 18ca, v spojení s § 4 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch vzťahuje neobmedzené vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku ex lege, ktoré sa týka všetkých položiek sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch. Ide o vecné oslobodenie tohto konania, vzťahuje sa na celé konanie a smeruje k vecnému oslobodeniu od povinnosti platenia akýchkoľvek súdnych poplatkov uvedených v Sadzobníku zákona o súdnych poplatkoch účinného do 30.09.2012, teda aj poplatku uvedeného v položke 7a. Keďže ide o vecné oslobodenie vzťahuje sa na celé konanie bez ohľadu na to, kedy bolo odvolanie podané, pretože je právne relevantné to, že konanie sa začalo v čase, kedy bolo toto konanie vecne oslobodené, teda do 30.09.2012. V tejto súvislosti navrhovateľka poukázala i na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/128/2014-310, zo dňa 29.04.2014 v skutkovo a právne totožnom prípade, v ktorom odvolací súd uviedol, že vecné oslobodenie v zmysle § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje na celé konanie, teda aj na podanie odvolania. Preto navrhovateľka žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie o vyrubení súdneho poplatku zastavil. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa s poukazom na ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., bola do sadzobníka vložená novelou zákona č. 71/1992 Zb., vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 01.10.2012. Konanie o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. nebolo do 30.09.2012 uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov. Napriek tomu je navrhovateľka povinná zaplatiť poplatok za odvolanie. Totiž podľa § 6 ods. 2 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb., ak je sadzba poplatku stanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. To znamená, že navrhovateľka by nebola povinná zaplatiť poplatok za odvolanie iba v prípade, ak by odvolanie podala pred 30.09.2012. Odvolanie však podala dňa 04.11.2014. Odvolacie konanie sa teda začalo za účinnosti zákona č. 71/1992 Zb., v znení zákona č. 286/2012 Z.z. a preto je navrhovateľka povinná zaplatiť poplatok za odvolanie v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20,- Eur. Zákom č. 286/2012 Z.z. bolo zo zákona č. 71/1992 Zb. vypustené ust. § 4 ods. 1 písm. k/, podľa ktorého bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo jeho nesprávnym úradným postupom oslobodené od súdnych poplatkov. Znamená to, že konanie nie je od 01.10.2012 oslobodené od súdnych poplatkov. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Napadnutým uznesením zo dňa 09.12.2014, č.k. 12C/178/2011-241 súd prvého stupňa uložil navrhovateľke povinnosť v lehote 10 dní od doručenia uznesenia zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisov a elektronických podaní vo výške 36,40 Eur podľa položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb..

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie navrhovateľka a žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a konanie o vyrubení takéhoto súdneho poplatku zastavil. V odôvodnení uviedla, že predmetom konania vo veci samej je nárok navrhovateľky na náhradu škody proti Slovenskej republike, zastúpenej NBS podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, ktoré konanie sa začalo do 30.09.2012 a na ktoré sa s poukazom na § 18ca zákona o súdnych poplatkoch vzťahuje neobmedzené vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku ex lege, ktoré sa týka všetkých položiek sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch. Uvedené vecné oslobodenie od platenia súdneho poplatku smeruje k vecnému oslobodeniu od povinnosti platenia akýchkoľvek súdnych poplatkov uvedených v Sadzobníku zákona o súdnych poplatkoch, účinného do 30.09.2012, teda aj poplatku uvedeného v položke 20a. S oslobodením navrhovateľky od platenia súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch do 30.09.2012 je teda spojené aj oslobodenie navrhovateľky od platenia poplatku za úkon súdu, uvedený v položke č. 20a Sadzobníka zákona o súdnych poplatkoch, t.j. i poplatku za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh, ktoré vytvoria súdny spis. Navrhovateľka poukázala i na rozhodnutie NS SR, ako dovolacieho súdu sp. zn. 5MCdo 20/2010, zo dňa 09.08.2011.

Tiež poukázala i na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Co/313/2012-131, z 31.07.2012 v konaní s právne a skutkovo identickým predmetom konania, pričom Krajský súd v Bratislave sa s dôvodmi uvedenými navrhovateľom v odvolaní stotožnil a rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Položka 20a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., bola do sadzobníka vložená novelou zákona č. 71/1992 Zb., vykonanou zákonom č. 237 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2007. Zákomom č. 286/2012 Z.z. bolo zo zákona č. 71/1992 Zb. vypustené ust. § 4 ods. 1 písm. k/, podľa ktorého bolo od poplatku oslobodené súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Zároveň bol týmto zákonom zo zák. č. 71/1992 Zb. vložený § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. Z toho teda vyplýva, že toto konanie nie je 01.10.2012 oslobodené od súdnych poplatkov. Posudzovaný poplatok nie je poplatkom za konanie, ale za úkon súdu, ktorým je vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní. Iba ak by sa poplatok vyberal za konanie súdu, tak by sa jeho sadzba týkala konania na jednom stupni (§ 6 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb.). Keďže v danom prípade išlo o poplatok za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní, oslobodenie od jeho platenia sa s poukazom na § 18ca vzťahuje len na úkony navrhnuté do 30.09.2012. Vychádzajúc z názoru NS SR prezentovaného v jeho rozhodnutí sp. zn. 5MCdo 20/2010, je navrhovateľ oslobodený od všetkých poplatkov uvedených v Sadzobníku súdnych poplatkov, avšak len za úkony navrhnuté do 30.09.2012.

V prejednávanej veci bol poplatok vyrubený za vyhotovenie rovnopisov elektronických podaní, celkom vo výške 36,40 Eur, pričom 3,- Eur boli vyrubené za podanie doručené súdu dňa 25.01.2013 v počte 6 strán, 5,60 Eur za podanie doručené súdu 30.01.2013 v počte 56 strán a 27,80 Eur za podanie doručené súdu 17.06.2014 v počte 278 strán. Preto je navrhovateľka povinná zaplatiť súdny poplatok v zmysle položky 20a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa s poukazom na ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnému odporcovi nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.